

Протокол

№

гр. София, 04.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **13455** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 11,07 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. Ш. М. М. – редовно призован, не се явява, представлява се от АДВ. Ж., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ „МИГРАЦИЯ“, СДВР – редовно призован, не се явява, не се представлява.

От пълномощника на ответника юрк. А. са постъпили писмени бележки на 30.01.2026 г., в които се моли да бъде оставена без уважение жалбата; излага се становище по съществуването на спора; моли се за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай че надвишава минималния размер. Със същите са представени доказателства за компетентност на органа.

АДВ. Ж.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. Ж.: Поддържам жалбата. Моля да се приеме административната преписка.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. Ш. М. М., гражданин на И., чрез адвокат П. Ж. срещу Заповед № 513з-14337 от 28.11.2025 г. за отказ за издаване на разрешение за продължително на оспорващия, постановен от Началник на отдел „Миграция“, СДВР.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт, включително и представените с писмените бележки от ответника от 30.01.2026 г. документи за компетентност на органа като доказателства по делото.

АДВ. Ж.: Нямам други доказателствени искания. Водим допуснатия ни свидетел.

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представената лична карта:

РАЕД Р. Х.: Българин, български гражданин, говоря български език. Нямам специални отношения с г-н С. М.. Приятели сме. Имаме общ бизнес. Не съм служител на СДВР и не водя дела с тях.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същия бяха разяснени правата му по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩА да каже истината.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля:

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛЯТ: Познавам г-н С. М. от 2015 г., тогава го срещнах в К. в един завод за лекарства. Тогава говорих със собственика на завода, който е кипърец. Той искаше да продава завода на една фирма от И., чиито представител беше г-н С. и аз просто бях посредник. След 2016 г. г-н С. дойде в България, той беше заедно със зет си и поискаха да правят бизнес в България. Аз ги свързах с фирма „К.“ в Б.. Те подписаха договор и след 2018 г. го свързах с фирма „Фортекс“, която се намира в С. и те започнаха да работят. Когато започна бизнес с фирма „К.“ г-н С. получи разрешение за пребиваване в България. Мисля, че основанието беше за това, че е представител на чуждестранна фирма и тази фирма беше регистрирана в Българската търговско-промишлена палата. Той беше регистриран адресно на [улица], където се помещаваше и моят офис. Принципно до COVID работихме от офиса, който беше на [улица]. След COVID разбрахме, че можем да работим дистанционно, поради което аз дадох офиса под наем. Не помня дали г-н С. е регистриран в[жк]. В момента аз живея в[жк], бл. 50. Тъй като другите апартаменти вече бяха дадени под наем, решихме да регистрираме и г-н С. там за живеене. По принцип когато е в България той идва при мен, а ако няма възможност отсяда и в хотел. Ако има много срещи полесно е да е в хотел. Той посещава България годишно три-четири пъти по няколко дни – зависи от работата, по някой път съвсем ненадейно ми се обажда, че идва на следващия ден. Той пътува по бизнес из Европа – в П., в Б., в П. има бизнес. Но в България идва три-четири пъти, максимум пет. Доколкото знам той няма разрешение за пребиваване в друга държава от Европейския съюз, освен в България.

АДВ. Ж.: Нямам въпроси.

СЪДЪТ след приключване на разпита освободи свидетеля от залата, като му върна личната карта.

АДВ. Ж.: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Ж.: Моля да уважите жалбата на доверителя ми и да постановите решение, с което да отмените обжалвания административен акт и да върнете административната преписка със задължителни указания по прилагането на закона. Подробни съображения в тази връзка съм изложил в жалбата. В процеса е пределно ясно – налице ли са неверни данни, декларирани от доверителят ми. Считам, че дори от доказателствата, представени от ответната страна се установява, че той има място за живеене на територията на България – това е установено от полицейски служители и беше потвърдено и в днешното съдебно заседание. Считам, че е ясно каква е професията на търговския представител, той пътува, не трябва да е уседнал, а такова изискване няма и в ЗЧРБ, нито в Правилника за прилагането му. В тази връзка, моля да постановите съдебен акт в този смисъл. Претендирам разноски, за което представям списък с разноски.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,24 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: